

B É L A U T C A

11. Dandos Gyula emléktáblája

Dandos Gyula (Torockó, 1938. júl. 2–Szentgotthárd, 1957. febr. 10.). Az árvaságra jutott Dandos Gyula bejárta az ország gyermekotthonait, sőt a Nemzetközi Vöröskereszt révén 1947–49 között Svájcban is élt. 1953-tól a nyíregyházi Petőfi Diákotthonba helyezték, innen járt a szemben lévő Állami Kossuth Lajos Gimnáziumba. Az 1956-os forradalom idején sikerült egységbe

fognia a Tanítóképző Intézet, a Kossuth Lajos és Zrínyi Ilona gimnáziumok, valamint különböző diákotthonok tanulóit. Október 26-án, a Kozák lovas szobor (⇒ 196.) ledöntésekor egy teherautó tetejéről olvasta fel 21 pontos követelésüket. Tagja volt a Városi és a Megyei Munkástanácsnak, a Városi és a Megyei Forradalmi Bizottságnak. November 6-án a diákotthonban tartóztatták le, ahonnan a forradalom több megyei vezetőjével együtt a szovjet titkosszolgálat ungvári börtönébe szállították. 1957. január 14-én a szentgotthárdi Iskola Szanatóriumba vitték. Onnan megpróbált Ausztrián keresztül egykori svájci ismerőseihez kijutni, de a második határátlépési kísérlete közben fejlövést kapott és meghalt.

1993. október 22-én leplezték le emléktábláját (60x80 cm) az egykori Petőfi Diákotthonnak (Béla u. 1.) a falán.

☐ Dr. Fazekas Árpád: A vértanú és diákvezér. Dandos Gyula (1938–1957). *KM*, 1993. okt. 25. 5. p.